

Ένα κάθε μήνα

Μέσα στό μήνα Ίούνιο, τίς περισσότερες φορές ή Έκκλησία μας τιμᾶ, γιορτάζει καί πανηγυρίζει τή μνήμη πάντων τῶν Ἀγίων.

Ἡ παρουσία ὄλων τῶν Ἀγίων εἶναι ή παρουσία τῆς Έκκλησίας.

Τί εἶναι, ὅμως, ή Έκκλησία; Καί ποιός εἶναι ὁ σκοπός της;

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή, κεφ. ΙΒ΄ 12-31, μᾶς δίνει μία πολύ ωραία ἀπεικόνιση γιά τήν Έκκλησία. Λέει ὅτι, ή Έκκλησία εἶναι ἓνα Σῶμα, ἓνας ζωντανός ὀργανισμός, ὅπου ή κεφαλή του εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί τά μέλη του, τά κύτταρά του, εἶναι ὅλοι οἱ πιστοί. Σ΄ αὐτό τό Σῶμα μπορεί νά ἐνταχθεῖ, χωρίς καμμιά διάκριση, καθένας πού πιστεύει στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό, καθένας πού ἀποδέχεται τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς Σωτήρα του καί ἐκεῖνος πού θέλει νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐνταξη στήν Έκκλησία, στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γίνεται διά τοῦ μυστηρίου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ὅπως ἓνα βλαστᾶρι μπολιάζεται στόν κορμό ἑνός δένδρου, ἔτσι ἐνσωματώνεται στό Σῶμα τῆς Έκκλησίας καί ὁ καθένας πού βαπτίζεται.

Ὁ κάθε πιστός, δηλαδή, μέ τό βάπτισμα γίνεται ἓνα μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἀνήκει πλέον στήν Έκκλησία. Ὡς μέλος τώρα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, πῶς πρέπει νά ζεῖ ὁ κάθε πιστός; Ποιές πρέπει νά εἶναι οἱ σχέσεις του μέ τοὺς ἄλλους πιστούς; Καί ποιές εἶναι οἱ συνέπειες αὐτῆς τῆς ἐντάξεως στό Σῶμα τῆς Έκκλησίας;

Ἀπλά θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι, ὅπως σέ ἓνα σῶμα ὑπάρχουν πολλά μέλη καί ὅμως ἀπαρτίζουν ἓνα σῶμα, ἔτσι καί στήν Έκκλησία ὑπάρχουν πολλά μέλη - πιστοί καί ὅλοι μαζί συναρμολογοῦν τό ἓνα Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Έκκλησία. Ὅπως, ἐπίσης, στό ζωντανό σῶμα ὅλα τά μέλη εἶναι ἐνωμένα καί δέν ὑπάρχει διάλυση, ἔτσι καί στήν Έκκλησία ὑπάρχει ἐνότητα, δέν ὑπάρχουν σχίσματα ή διαιρέσεις. Ὅπως, ἀκόμη, στό σῶμα ὅλα τά μέλη ὑπάρχουν ἀρμονικά, δέν ξεσηκώνονται τό ἓνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἔτσι καί στήν Έκκλησία οἱ πιστοί δέν ἐξεγείρονται ὁ ἓνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἀλλά ὑπάρχουν μέ ἀρμονία, μέ ἀγάπη καί μέ εἰρήνη.

Καί τό σπουδαῖο, ἐνῶ ὅλοι οἱ πιστοί εἶναι ἓνα Σῶμα, δέν εἶναι μία μάζα. Ὁ καθένας διατηρεῖ τήν προσωπικότητά του. Εἶναι πρόσωπα, δέν εἶναι ἀριθμοί.

Στήν Έκκλησία, ὅταν ἓνας πιστός πάσχει, συμπάσχουν ὅλοι οἱ πιστοί. Ὅταν ἓνας πιστός δοξάζεται, χαίρονται ὅλοι οἱ πιστοί.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συνοψίζει αὐτή τήν εὐλογημένη Έκκλησιαστική κατάσταση σέ μία μικρή φράση: «Χαίρετε μετά χαιρόντων καί κλαίετε μετά κλαιόντων». (Ρωμ. ΙΒ΄ 15)

Δέν μπορεί ὁ χριστιανός, ὅταν ὁ διπλανός του πάσχει, πονάει, βασανίζεται, ἔχει ὀποιαδήποτε ἀνάγκη, θλίβεται ποικιλοτρόπως, αὐτός νά ἀδιαφορεῖ.

Δέν μπορεί ὁ χριστιανός, ὅταν ὁ πλησίον του χαίρεται, προοδεύει, ἐπιτυγχάνει, εὐτυχεῖ, ἐκεῖνος νά τόν φθονεῖ, νά τόν ζηλεύει, νά μὴν χαίρεται μαζί του, νά τόν ἐπιβουλεύεται, νά θέλει τό κακό του.

Οἱ συμπεριφορές αὐτές δείχνουν ὅτι ἀπουσιάζει ἡ ὑγιῆς ἐκκλησιαστική συνείδηση.

Ὁ χριστιανός ἔχει κοινωνική ἀντίληψη, σέβεται τόν ἑαυτό του καί λατρεύει τόν ἀληθινό Θεό. Ζεῖ «δικαίως καί σωφρόνως καί εὐσεβῶς», ὅπως σημειώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. (Τίτ. Β' 12)

Ἐδῶ βλέπουμε, ἀγαπητοί μου, πόσο μεγάλη σημασία ἔχει ἡ πίστη μας στό μέγα μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἡ βιωτή μας μέσα σ' Αὐτήν.

Ἀλλά καί οἱ συνέπειες τῆς ἐντάξεώς μας στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία, εἶναι καταπληκτικές. Ἐκεῖνος πού ἐνσωματώνεται στήν Ἐκκλησία καί ζεῖ τήν μυστηριακή ζωή της, ἀγιάζεται, γίνεται καινούργιος ἄνθρωπος. Ἀποκτᾶ νοῦν Χριστοῦ, ἀλλοιώνεται, γίνεται παγκόσμιος ἄνθρωπος, ἀγαπᾶ τούς πάντες, «δέν ζεῖ αὐτός, ἀλλά ζεῖ μέσα του ὁ Χριστός». Ὁ πιστός γίνεται ἕνα μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί ἐνσωματώνεται γιά πάντα μέ τήν Ἐκκλησία, στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Εἶναι γνωστό ὅτι, ὅλοι εἴμαστε μέλη κάποιας οἰκογένειας, κάποιου Δήμου, κάποιου συλλόγου, τῆς ἐφορίας, τοῦ κράτους κ.λ.π. Μέ τό θάνατό μας αὐτοί οἱ δεσμοί παύουν νά ὑπάρχουν. Ὁ δεσμός μας, ὅμως, μέ τήν Ἐκκλησία δέν θά παύσει νά ὑπάρχει αἰωνίως. Καί αὐτό, ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Αἰώνιος Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, τό Αἰώνιο Σῶμα του. Τό διακηρύττει ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος: «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας». (Ἑβρ. ΙΓ' 8) Κι ἐμεῖς, τό σύνολο τῶν πιστῶν, πού πέρασαν καί ζοῦν καί θά ἔρθουν, εἴμαστε τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἐνδόξου Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό πλήρωμα τῆς αἰώνιας Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἶναι τά τρία Ἅγια πρόσωπα τῆς μιᾶς Θεότητος, εἶναι τό ἀμέτρητο πλῆθος ὄλων τῶν Ἁγίων ἀνθρώπων, εἶναι ὅλες οἱ ἀμέτρητες οὐράνιες πνευματικές δυνάμεις, εἶναι ἡ καινή γῆ καί ὁ καινός οὐρανός!

Εὐχομαι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά ζοῦμε αὐτή τήν κοινωνία, αὐτό τό Πανηγύρι, αὐτή τή χαρά, αὐτή τή μακαριότητα νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μέ κάθε εὐχή καί εὐλογία
ὁ πρωτόπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου